

Ruben Willaert
restauratie & archeologie
decoratie

GEEFT HET VERLEDEN EEN TOEKOMST

Nieuwpoortsesteenweg 791 (Oostende, West-Vlaanderen)

Projectcode: 2018C199
Maart 2018

ARCHEOLOGIENOTA
BUREAUONDERZOEK (FASE 0)
DEEL 2: PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

Colofon

Ruben Willaert bvba
Ten Briele 14 bus 15
8200 Sint-Michiels-Brugge

Auteur: Wouter Van Goidsenhoven

Het eventuele nummer van het wettelijk depot of het buitenlandse equivalent hiervan: /
De naam en het erkenningsnummer van de erkende archeoloog:
Janiek De Gryse, OE/ERK/Archeoloog/2015/00043

© Ruben Willaert bvba, Sint-Michiels-Brugge, 2018

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert bvba.

Ruben Willaert bvba aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

1	Programma van maatregelen.....	6
1.1	Administratieve gegevens	6
1.2	Synthese	7
1.3	Gemotiveerd advies.....	8
1.3.1	Volledigheid van het gevoerde onderzoek	8
1.3.2	Aanwezigheid van een archeologische site	10
1.3.3	De waardering van de archeologische site.....	10
1.3.4	Impactbepaling	10
1.3.5	De bepaling van de maatregelen.....	10
1.4	Programma van Maatregelen	10
1.4.1	De aanleiding van het vooronderzoek	10
1.4.2	Bepalen van de onderzoeksstrategie	11
1.4.3	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	11
1.4.4	Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	12
1.4.5	Onderzoeksstrategie en -methode.....	12
1.4.6	Eventuele afwijkingen van de CGP	15
1.4.7	Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	15
1.4.8	Vondsten	15
1.5	Conclusie	15
2	Bibliografie.....	16

FIGURENLIJST

Figuur 1: Projectgebied weergegeven op de GRB-basiskaart met aanduiding van de kadasternummers (Bron: Geopunt).....	7
Figuur 4: Onderzoeksgebied weergegeven op de GRB basiskaart (bron: Geopunt).	13
Figuur 5: Voorstel voor proefsleuven weergegeven op de GRB basiskaart (bron: Geopunt). .	14

TABELLENLIJST

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.	6
--	---

1 Programma van maatregelen

1.1 Administratieve gegevens

Tabel 1: Administratieve gegevens: De administratieve gegevens identificeren de actoren die betrokken zijn bij het vooronderzoek en de locatie van het vooronderzoek.

a) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de initiatiefnemer	Vont BVBA Nieuwpoortsesteenweg 791 8400 Oostende	
b) Het erkenningsnummer van de erkende archeoloog	OE/ERK/Archeoloog/2015/00043	
c) De naam en het adres of maatschappelijke zetel van de erkende archeoloog	Janiek De Gryse Ten Briele 14 bus 15 8200 Sint-Michiels-Brugge	
d) De locatie van het vooronderzoek met vermelding van:	Provincie	West-Vlaanderen
	Gemeente	Oostende
	Deelgemeente	
	Postcode	8400
	Adres	Nieuwpoortsesteenweg 791-795 8400 Oostende
	Toponiem	Nieuwpoortsesteenweg 791
	Bounding box (Lambertcoördinaten)	$X_{\min} = 45593$ $Y_{\min} = 211956$ $X_{\max} = 45903$ $Y_{\max} = 212171$
e) Het kadasterperceel met vermelding van gemeente, afdeling, sectie, perceelsnummer of -nummers en kaartje	Oostende, Afdeling 5, Sectie B, nr's: 106f, 105k, 105g, 104h, 106g, 106h Figuur 1	

Historische en cartografische bronnen wijzen op een grotendeels ruraal karakter van het plangebied en de directe omgeving. De kustvlakte wordt pas in de late middeleeuwen, na indijking, ontgonnen op grote schaal, onder impuls van een toegenomen bevolkingsdruk. De Ferrariskaart geeft aan dat het terrein op het einde van de 18^e eeuw integraal in gebruik is als akker. Een 400-tal meter ten noorden van het plangebied is het gehucht Mariakerke reeds weergegeven.

Op het plangebied zijn geen archeologische waarden gekend. Op de percelen ten oosten van het plangebied werd in de zomer van 2017 een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd. Hierbij werden relictten aangetroffen die geplaatst kunnen worden in de late middeleeuwen en/of vroegmoderne periode. Ook werden er resten van defensieve structuren uit de Tweede Wereldoorlog aangesneden. Ongeveer 750 meter ten oosten van het plangebied aan de Nieuwpoortsesteenweg werden in 2008 sporen van Romeinse bewoning op een opgeworpen terp aangesneden, evenals bewoningssporen uit de middeleeuwen en vroegmoderne periode (CAI 151568). Andere gekende waarden betreffen enerzijds laatmiddeleeuws vondstmateriaal gerecupereerd bij werfcontroles en veldprospecties en anderzijds Duitse kustbatterijen langs de dijk (CAI 158586 & CAI 158598).

Concreet is er, op basis van de beschikbare gegevens, een trefkans inzake oppervlakkig archeologisch erfgoed. Het landschappelijk bodemonderzoek bevestigt dat er geen dieperliggende, archeologisch relevante horizonten bedreigd worden door de geplande werken. Met betrekking tot eventueel aanwezige sporen onder de bouwvoor is een proefsleuvenonderzoek ter hoogte van de geplande werken de meest geschikte onderzoeksmethode.

1.3 Gemotiveerd advies

1.3.1 Volledigheid van het gevoerde onderzoek

Uit het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologische relictten. Verder onderzoek in de zuidelijke sector van het plangebied zijn noodzakelijk. Op basis van de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek kan uitgegaan worden van een relatief éénduidige bodemkundige situatie waarbij eventueel aanwezig erfgoed zichtbaar is onder de bouwvoor. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek. Dit proefsleuvenonderzoek heeft betrekking op het zuidelijke deel van het plangebied. In het noorden zijn de ingrepen te beperkt waardoor bijkomend onderzoek niet zinvol kan zijn. Het vooronderzoek kan pas uitgevoerd worden na de noodzakelijke sloop- en rooiwerken.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van verder doorgedreven archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten waarbij de archeologische/historische waarde niet afgeleid kan worden uit de standaardbronnen die voor de opmaak van een archeologienota geraadpleegd worden. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

De beschikbare cartografische bronnen geven aan dat het terrein en de directe omgeving in gebruik zijn als akker op het eind van de 18e eeuw.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien een complexe landschappelijke situatie en bijgevolg een complexe verticale stratigrafie verwacht wordt. Ook als de verstoringshistoriek van het terrein niet duidelijk is, bijvoorbeeld indien blijkt uit het bureauonderzoek dat het terrein bebouwd geweest is maar geen plannen beschikbaar zijn of activiteiten plaats hebben gevonden waarvan niet duidelijk is in welke mate zij een ernstige impact hebben gehad op de ondergrond.

Het terrein ligt in de kustvlakte en bevindt zich volgens de syntheseskaart ter hoogte van oude zeegeulafzettingen. Gelet dit dynamische milieu, met zeer lokale verschillen in bodemopbouw, is een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd. Uit de waarnemingen van dit onderzoek blijkt inderdaad dat de ondergrond bestaat uit fijne, zandige geulafzettingen onder de kleiplaat. Op basis van de waarnemingen kan uitgegaan worden van een situatie waarbij eventueel aanwezig (middeleeuws) erfgoed zichtbaar is onder de bouwvoor.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak betreft het structuren zoals funderingen en muren van bv. oude kloosters en kastelen of bunkers of ovens. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

Op het plangebied zou een geofysisch onderzoek niet zinvol zijn. Gelet het rurale karakter van het plangebied is geen verwachting inzake relevante ondergrondse structuren.

-verkennd en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel eventuele bewaarde vondstenconcentraties in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend archeologisch booronderzoek in een intensiever grid de eigenlijke artefactenconcentratie gelokaliseerd worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten of een opgraving in functie van een bewaarde artefactensite.

Gelet de waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek is er geen verwachting inzake dieperliggende, archeologische relevante horizonten waarin de bewaringscondities m.b.t. artefactenconcentraties gunstig zijn. Bijgevolg is een archeologisch booronderzoek niet aangewezen.

-veldkartering: een veldkartering of “field-walking” bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die een zekere mate van (regelmatige) oppervlakte bewerking kennen, dus hoofdzakelijk op akkers. De kartering wordt gewoonlijk uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Soms wordt ook in een raster gewerkt indien een gedetailleerder beeld gewenst is. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Op het projectgebied is een veldkartering niet mogelijk. Het terrein is niet in gebruik als akker, er is bijgevolg geen zichtbaarheid inzake vondstmateriaal aan de oppervlakte.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek met ingreep in de bodem heeft (net als proefputten in stedelijke context) als doel steekproefsgewijs het terrein archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten van dit vooronderzoek wetenschappelijk beargumenteerde uitspraken te

doen over het al dan niet overgaan tot een (gedeeltelijke) vlakdekkende opgraving. Standaard wordt bij een proefsleuvenonderzoek tussen de 10% en 12,5% van het terrein archeologisch geïnventariseerd. Normaliter worden de proefsleuven ingeplant in een regelmatig patroon om zo tot een wetenschappelijk verantwoorde inschatting van de archeologische aanwezigheid te komen.

Gelet de verwachting van (middeleeuwse) grondvaste resten onder de bouwvoor is een proefsleuvenonderzoek op de zuidelijke helft van het terrein de aangewezen manier om deze eventueel aanwezige, grondvaste resten in kaart te brengen. Op basis van de waargenomen relictten kan de impact van de geplande werken bepaald worden en een gefundeerde beslissing genomen worden inzake de noodzakelijkheid van een vervolgonderzoek. De waarnemingen van het landschappelijk bodemonderzoek dienen echter eerst uitsluitel te bieden inzake de bodemopbouw van het plangebied en de archeologische implicaties hiervan.

1.3.2 Aanwezigheid van een archeologische site

Tot op heden kon de aan- of afwezigheid van een archeologische site op het plangebied niet aangetoond worden. Verder onderzoek door middel van proefsleuven is noodzakelijk. Er is een trefkans inzake grondvaste resten onder de bouwvoor. Dit kan echter pas uitgevoerd worden na de noodzakelijke sloop- en rooiwerken.

1.3.3 De waardering van de archeologische site

Niet van toepassing, cf. punt 1.3.2

1.3.4 Impactbepaling

Het bodemarchief dient eerst geëvalueerd en geïnventariseerd te worden, voor de impact van de werken op eventueel aanwezig erfgoed kan bepaald worden, cf. punt 1.3.2

1.3.5 De bepaling van de maatregelen

De maatregelen kunnen pas bepaald worden na uitvoering van het vooronderzoek. Enkel zo kan de eventuele aanwezigheid van archeologisch erfgoed in kaart gebracht worden en de impact van geplande werken hierop ingeschat, cf. punt 1.3.2.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.3.6 in Verslag van Resultaten

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de voorgeschreven onderzoekssequentie werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk (CGP artikel 5.3)

-mogelijk: Na uitvoering van de noodzakelijke rooi- en sloopwerken worden, buiten eventueel aanwezige nutsleidingen, geen fysieke obstakels voorzien waardoor de voorgeschreven onderzoekssequentie niet uitgevoerd zou kunnen worden.

-nuttig: gelet de verwachting is de beschreven onderzoekssequentie de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om vervolgens de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de impact op eventueel aanwezig erfgoed is normaliter beperkt, hierdoor blijven eventueel aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: gelet het feit dat de geplande werken een significante ingreep in de bodem impliceren moet uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van de terreininventarisatie door middel van proefsleuven op de zuidelijke helft van het plangebied is een inschatting maken van aanwezig relevant archeologisch erfgoed binnen het plangebied dat bedreigd wordt door de geplande werkzaamheden. Van belang hierbij is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten, beschrijving + duiding?

-in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er lokaal sprake van verstoring? Hoe verhouden de waarnemingen in de profielkolommen zich tot deze van het landschappelijk bodemonderzoek?

-zijn er (nog) archeologisch resten aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen? Beschrijf.

-wat is de bewaringstoestand van het aangesneden erfgoed?

-kunnen de bodemkundige vaststellingen gerelateerd worden aan de eventuele afwezigheid van antropogene sporen?

-wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de aanwezige relictten?

-maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren, is er een ruimtelijk verband?

-kan op basis van het gerecupereerde materiaal een uitspraak gedaan worden over datering of fasering? Behoren de resten tot één of meerdere periodes?

-kan op basis van de waargenomen archeologische fenomenen een uitspraak gedaan worden over de aard en omvang van de menselijke aanwezigheid?

-zijn er indicaties voor de inrichting van een funeraire ruimte? wat is de omvang? hoeveel niveaus? geschatte aantal individuen?

-wat betekenen de gegevens mogelijk voor een aanvulling van kennisleemtes van de lokale en regionale ontwikkeling en geschiedenis? Hoe sluiten de waarnemingen aan bij de gekende cartografische bronnen en waarnemingen bij vindplaatsen in de omgeving?

-voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

- ° wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
- ° welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
- ° welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
- ° zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek (projectcode 2018C199) uitgevoerd met betrekking tot het projectgebied te Oostende. Hieruit kon, op basis van de beschikbare gegevens een trefkans inzake sporenarcheologie afgeleid worden

1.4.5 Onderzoeksstrategie en -methode

Met betrekking tot grondvaste resten onder de bouwvoor is een proefsleuvenonderzoek noodzakelijk. Dit onderzoek heeft enkel betrekking op de zuidelijke sector van het plangebied. Hier hebben de geplande werken een vergaande versnippering van het bodemarchief tot gevolg. In het noorden van het plangebied zijn de ingrepen beperkt tot de aanleg van nutsleidingen. Verder archeologisch onderzoek kan in de noordelijke sector niet leiden tot enige kenniswinst.

Het proefsleuvenonderzoek in de zuidelijke sector kan echter pas uitgevoerd worden na eventueel noodzakelijke rooi- en sloopwerken. Essentieel bij eventuele rooiwerken is dat de wortels nog niet worden uitgefreesd, om zo het bodemarchief niet verder aan te tasten. Ook mogen sloopwerken van aanwezige bebouwing niet dieper reiken dan de aanwezige vloerplaat.

De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot grondvaste archeologische resten onder de bouwvoor is een proefsleuvenonderzoek op de zuidelijke helft van het plangebied. Het proefsleuvenonderzoek dient een statistisch representatief deel van het terrein te inventariseren. Dit deel dient groot genoeg te zijn om de resultaten te extrapoleren naar de rest van het bedreigde terrein. De proefsleuven worden best aangelegd in een regelmatig patroon met tussenafstand van maximaal 15m om zo een gedegen dekking te verkrijgen en een inschatting

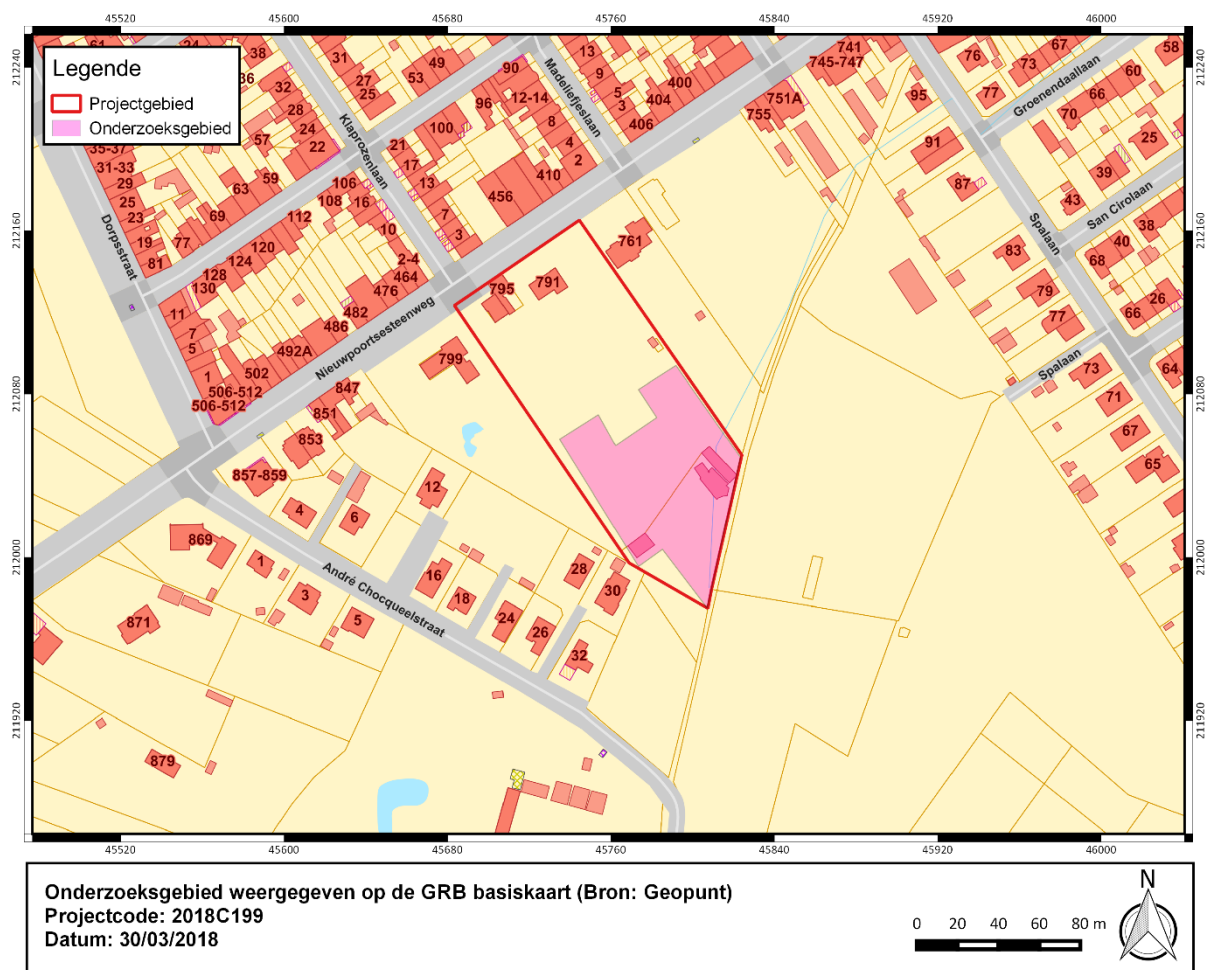
van het bodemarchief mogelijk te maken met betrekking tot de rest van het plangebied. Dit proefsleuvenonderzoek kan pas uitgevoerd worden na noodzakelijke rooiwerken.

Op basis van de beschikbare gegevens kan uitgegaan worden van een situatie waar de verticale stratigrafie minder éénduidig is, conform de bepalingen in de Code van Goede Praktijk, artikels 8.6 en 8.6.2.

Vóór het terreinwerk aanvang neemt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch veldwerk.

Het terrein is relatief vlak en vierkant van vorm. Bij voorkeur wordt geopteerd voor zo lang mogelijke sleuven, parallel met de lengte-as van het plangebied. Concreet betekent dit een inplanting volgens een noordwest-zuidoost georiënteerde as.

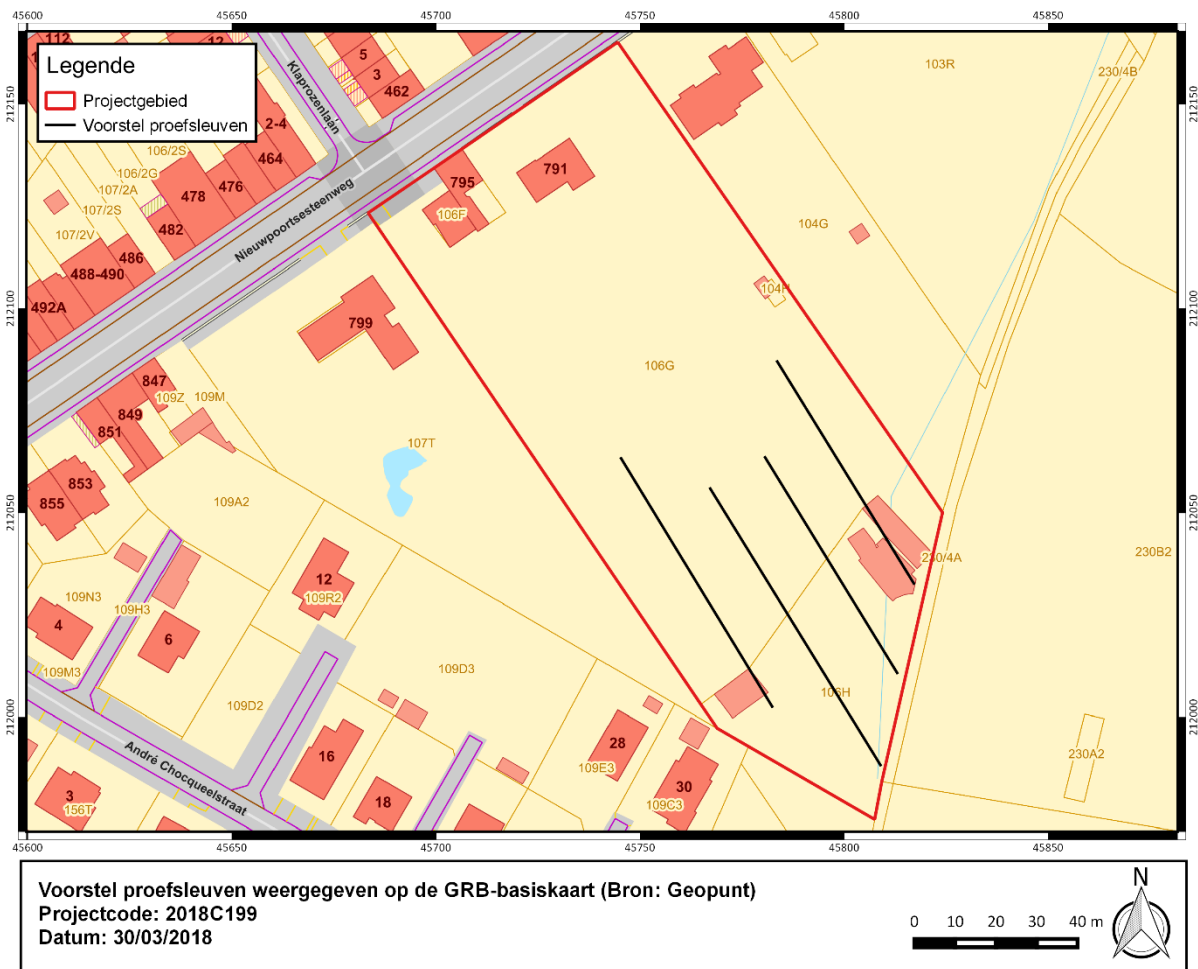
De opdrachtgever wenst het oorspronkelijke landschap zoveel mogelijk te behouden. Er zullen dus een ruim aantal landschapselementen bewaard blijven bij de uitvoering van het ontwerp. Gezien de bodemingrepen onvermijdelijk zijn, dient er een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd te worden. Het is echter niet de bedoeling dat de proefsleuven te bewaren landschapselementen zullen verstoren. Om die reden kan de erkend archeoloog onderstaand proefsleuvenplan nog wijzigen, om vernieling van deze landschapselementen te vermijden.

Figuur 2: Onderzoeksgebied weergegeven op de GRB basiskaart (bron: Geopunt).

Het onderzoeksgebied is ca. 5177 m² groot. De proefsleuven dienen 10% van de onderzoekbare oppervlakte te beslaan (d.i. ca. 517 m²) met bijkomend ca. 2,5% aan kijkvensters of dwars/volgsleuven waar relevant (= ca. 129 m²). De kijkvensters dienen voldoende groot te zijn om een antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen.

Figuur 3: Voorstel voor proefsleuven weergegeven op de GRB basiskaart (bron: Geopunt).

De proefsleuven worden aangelegd door een rupskraan met platte bak, deze kraan dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het onderliggende indien het bovenliggende vrij is van sporen.

Tijdens het terreinwerk dient eveneens aandacht uit te gaan naar de bodemkundige situatie binnen het plangebied en de relatie met de aanwezige sporen. Hiervoor dienen profielkolommen aangelegd te worden. Deze worden geïnterpreteerd door een aardkundige. Minimaal wordt één profielkolom per sleuf aangelegd, indien mogelijk in een geschrinkt patroon. Ze worden tot minstens 40cm in het ongeroerd sediment uitgegraven. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het veldwerkteam bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider (onder begeleiding van een erkend archeoloog), deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk. Hij/zij heeft ervaring met enerzijds archeologische booronderzoeken in functie van artefactensites en anderzijds proefsleuvenonderzoek in de kustvlakte.

- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

- een aardkundige, deze aardkundige begeleidt de bodemkundige waarnemingen tijdens het proefsleuvenonderzoek. Hij/zij heeft ervaring met onderzoek in de kustvlakte en rapporteert over de bodemkundige waarnemingen.

Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog. Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. In de raamprijs wordt bij voorkeur een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog.

1.4.8 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform de artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De initiatiefnemer plant realisatie van een nieuw vakantiepark aan de Nieuwpoortsesteenweg 791 te Oostende. Op basis van de beschikbare gegevens kan uitgegaan worden van een relatief éénduidige verticale stratigrafie, waarbij eventueel aanwezig erfgoed, zichtbaar is onder de bouwvoor. De meest geschikte onderzoeksmethode is een proefsleuvenonderzoek in de zuidelijke sector van het plangebied. Het terreinwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

2 Bibliografie

Agentschap Onroerend Erfgoed 2016

AGIV

DOV Vlaanderen

Geoportaal

Geopunt

Van Ranst, E. & Sys, C. 2000. Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen. Universiteit Gent.